8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

Nr 43

IN NEDERLAND 50 Ct.

LEES OP BLZ. 14 ONS VERHAAL :

NICHTJE HEDWIG

PLOEG-GEEST

THUIS met je broers en zusjes, op school met je klaskameraden en bij de scouts, krijg je iedere dag gelegenheid om de ploeggeest te beleven, waarover zoveel wordt gsproken, en die te weinig jongens bezitten.

Wat is eigenlijk ploeggeest ? Wel, dat is de manier van denken en leven in gemeenschap. Jongens die ploeggeest bezitten, zijn geen egoïsten, leven en werken niet alleen voor hun eigen genoegen, maar denken voortdurend aan de anderen, en zijn er steeds op bedacht iedereen te helpen en gelukkig te maken.

In de klas moet je niet alleen trachten de eerste te zijn, je moet er ook voor zorgen dat je klas een goede klas wordt, en daarom moet je een ploeg vormen met de meester en met alle jongens. Thuis, op het speelplein en tijdens de vakantie moet je niet spelen om te winnen. Je moet kunnen verliezen, en de winnaar spontaan gelukwensen omdat hij nu eenmaal de beste is geweest. Fair-play mag geen ijdel woord zijn.

Tracht alle dagen en overal blijk te geven van een uitstekende ploeggeest : denk aan de anderen, alvorens aan jezelf te denken.

Kuifje

SENSATIONEEL NIEUWS ! VOLGENDE WEEK IS

CORENTIN

WEER BIJ ONS !

HET WAS MOOI !

DEZE week kreeg ik een reeks brieven om me te zeggen hoe mooi de Expo was. « Een geweldige realisatie, interessant en leerrijk », schreef J. L. — « Nooit te voren zo iets moois gezien. 's Avonds, als duizend lichten schitterden, waande ik me in het sprookjesland » F. G. — « Leert je iets over het leven van onze broeders in hun land. » M. Y. — « Ik zou alle architekten willen feliciteren en ook alle arbeiders die er aan gewerkt hebben. » H.J.M.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

SANDER WELLEN, Loevesteinlaan, 487, Den Haag (Nederland), *zou graag in het Frans, Duits of Engels willen korresponderen met jongens van zijn leeftijd (12 jaar). Sander verzamelt postzegels en geeft de voorkeur aan Skandinavische pennevrienden.*

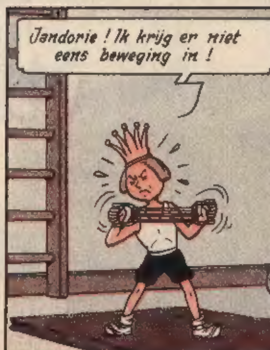
WILLY VAN DEN KERCKHOVE, Acacialaan, 48, Duinbergen, *zoekt een korrespondent van 10 à 16 jaar uit West Vlaanderen. Willy interesseert zich voor sport en radiotechniek. Hij ruilt prentenboeken.*

MARIETTE SERNEELS, Meetingstraat, 32, Antwerpen, *zou graag korresponderen met een Kuifjeslezeres (uit het buitenland) van 11 à 13 jaar. Zij houdt van sport en spaart postzegels.*

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

ONZE TEST

HEB JE KARAKTER ?

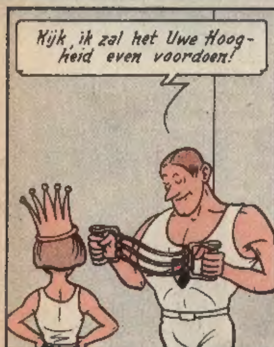
MEESTER zijn van zichzelf, zich niet laten gaan, de oren niet laten hangen om een kleine tegenslag, de moeilijkheden overwinnen, dat kan iemand die karakter heeft, iemand die moedig en energiek is. Om door het leven te geraken, moet je karakter hebben. Wens je te weten of jij karakter hebt, antwoordt dan op onderstaande vragen.

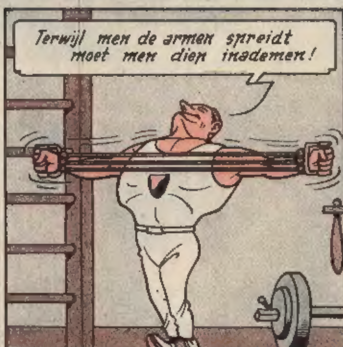

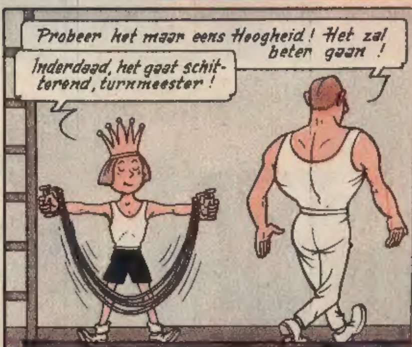
1. Je gebruikt je vakantie om iets nuttigs te doen en niet alleen om te spelen? . . . .
2. Het is erg warm, je bent bezweet. Je kan je lust ijskoud water te drinken bedwingen? . . . .
3. Je bijt de tanden op elkaar als je pijn hebt. Je weent niet . . . .
4. Je bent steeds bereid een grote inspanning te doen? . . . .
5. Je mijdt slechte kamaraden en je volgt hun raad niet? . . . .
6. Je bent er van overtuigd, dat je moeilijkheden kan overwinnen? ....
7. Je kan een kloek besluit nemen ook al kost dit je iets? . . . .
8. Na een tegenslag blijf je niet bij de pakken zitten. Je gaat onmiddellijk weer aan het werk . . . .
9. Telt bij jou éérst het werk, daarna pas het spel? . . . .
10. Niemand en niets kan je afbrengen van datgene wat jij als je plicht beschouwt? . . . .

Totaal . . ..

DOOR WILLY VANDERSTEEN

JOHN ROCKEFELLER

Een volledig verhaal

door

Dino Attanasio

De jongen is zeer aktief, interesseert zich voor alles, en observeert de zaken. Zo verwerft hij zijn eerste zakenkennis

De jonge John Rockefeller is zeker van zijn stuk, en opent aan het Eriemeer een groenten-exportkantoor.

Hij associeert zich met twee kleine raffineerders: Andrews en Fagler.

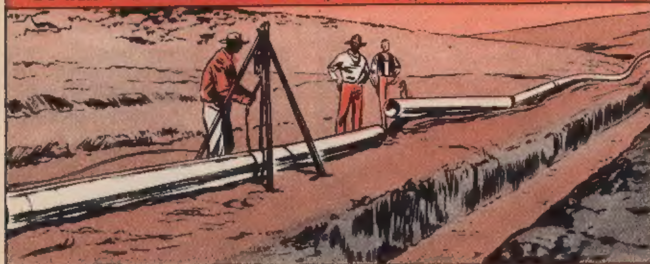
De andere onafhankelijke raffineerders die niet meer kunnen konkurreren tegen de lage prijzen van de « Standard Oil », worden gedwongen hun fabrieken af te staan aan hun genadeloze konkurrent.

2

In vier jaar tijd kontroleert de « Standard Oil » 90 % van de U.S.A.-raffinaderijen en monopoliseert meteen de petroleummarkt...

De trust is eveneens meester over bijna alle pijpleidingen van het land.

Een dergelijke zaak kan natuurlijk niet opgericht worden zonder veel haat te verwekken.

De massa manifesteert tegen de ekonomische diktatuur van de trusts.

Eenmaal petroleumkoning geworden, zet Rockefeller niettemin onverstoorbaar zijn wonderbare opgang verder.

Alhoewel hij reeds miljardair is, waakt hij nog steeds persoonlijk over alles, en geen enkele besparing acht hij te klein

Uitgeput door het onmenselijk werk, leeft Rockefeller (amper 43 jaar oud), als een asceet van in melk gedoopte koekjes.

Maar met een inkomen van een miljoen dollar per week, is hij de rijkste man ter wereld geworden!

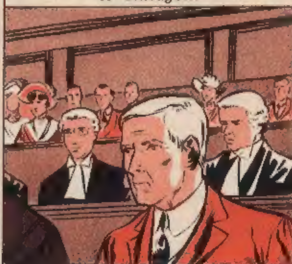

In 1896 breekt het onweer los: De Hearstpers trekt van leer tegen de monsterachtige trust, die een echte staat in de staat is geworden.

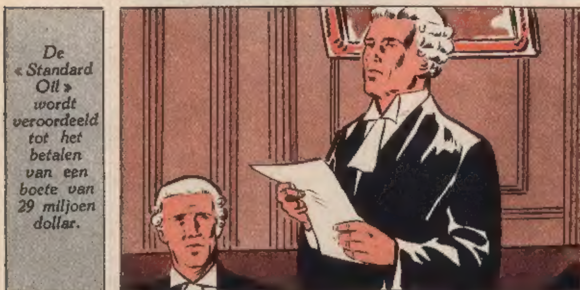
President Theodoor Roosevelt eist rechtsvervolging voor het omkopen van ambtenaren.

Een monsterproces wordt geopend te Chicago...

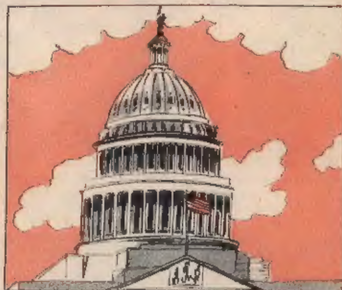

En het Opperste Gerechtshof verklaart de maatschappij onwettig en ontbindt ze op 15 mei 1911.

Maar de oude vechtjas geeft zich niet gewonnen.

De geboorte van de automobiel doet de vraag naar benzine stijgen, en meteen wordt de oude John ook benzinekoning.

De oude veten worden vergeten, en Rockefeller is een grote weldoener van de mensheid geworden.

Hij besteedt een deel van zijn miljarden aan de restauratie van de katedraal van Reims, het paleis van Versailles, en de oprichting van talrijke menslievende en wetenschappelijke instituten.

Hij sterft op 98 jarige leeftijd, door iedereen geacht.

Zijn leven is een enig voorbeeld geweest van de wonderbare opgang van een eenvoudig werkman.

Volgende week : GORDON BENNETT

JARI in de BRANDING

door RAYMOND REDING

Jimmy, Jari en Michel doen aan wintersport. Op de berghelling speelt zich een drama af.

(Wordt voortgezet.)

ZIZANION DE VERSCHRIKKELIJKE !

door RAYMOND MACHEROT

Mitro heeft de hertog uitgenodigd voor een kruisvaart. Arme koning ! Hij weet niet wie de hertog is...

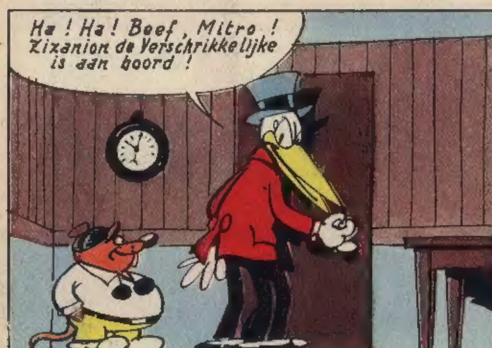

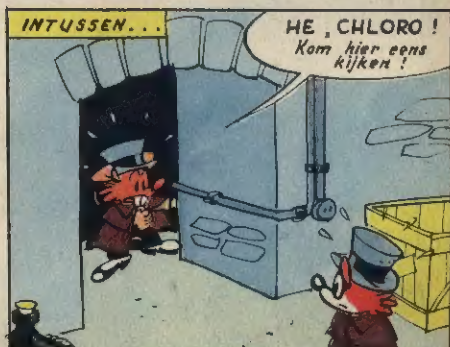

(Wordt voortgezet.)

DE BILBO-TENNIS

VRIENDEN, dit is een spiksplinternieuw spel. Het werd pas deze week gerealiseerd.

De bilbo-tennis werd geinspireerd door de tafeltennis en de bilboquet, een oud balspel dat je misschien kent.

— Snijd de raket volgens bijgaand plan uit in stevig karton.

— Snijd twee pingpongballetjes middendoor, met een scherp pennemes dat je eerst in een vlam laat warm worden.

— Kleef 3 halve pingpongballetjes in de cirkels uitgeknipt op de raket (1 en 2).

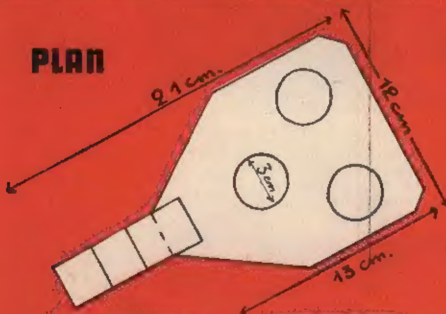
— Kleef drie kurken aan elkaar. Met spelden versterken (3).

— Snijd een gleuf in de laatste kurk om hem op de raket te kunnen steken (zie 4).

— Knoop een draad van 30 cm aan het uiteinde van de raket (5).

— Bevestig aan het uiteinde van deze draad een pingpongballetje. Je moet van boven en van onder een gaatje boren in het pingpongballetje (A en B - 6). Je trekt een draad door de gaatjes en je maakt aan beide kanten van de bal een knoop.

— Verf en vernis de raket. Bv. gele steel, groene raket, gaatje 10 blauw, gaatje 20 geel, gaatje 30 rood. De bal zelf groen.

DE SPELREGELS

DE bilbo-tennis kan alleen of in groep met verscheidene spelers gespeeld worden. Iedere speler gooit het balletje (dat aan de draad is bevestigd) omhoog en tracht het op te vangen in gaatje 10, dan in gaatje 30, dan in gaatje 20, enz... Hij vormt dus een draaiende beweging (zie 8 en 9).

Indien de speler het eerste gaatje mist, moet hij spelen voor het tweede. Indien hij drie keren achter elkaar mist, dan geeft hij zijn raket aan zijn tegenstrever. Iedere speler duidt zijn punten aan. De punten worden op het einde van het spel samen geteld.

VARIANTE: (zie 10). Wanneer de speler het balletje in een gaatje heeft, doet hij het dadelijk naar de volgende gaatjes springen. Indien hij er een mist, doet hij het balletje naar de volgende verhuizen, zoals in 9. Het balletje dat over de raket rolt, telt niet.

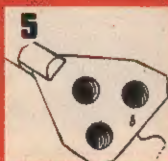
De raket die je hier ziet, moet in de rechterhand gehouden worden. De linkhandigen kunnen dezefde raket maken, maar zij verwisselen het gaatje 10 en het gaatje 20 van plaats.

VICTORIA VERTELT...

ALS ADDERS PER TREIN REIZEN...

In de afgelopen zomer verbleef ik een tijdje in het zuiden van Frankrijk en tijdens een morgenwandeling ontmoette ik een man die met een doos over de schouder en een nijptang in de hand het struikgewas afzocht. Hij liep heel stil, keek zeer oplettend om zich heen, en ik zag dat hij ook de oren spitste en luisterde naar het minste gerucht.

Die man was een adderjager. Ik heb in eigen land nooit adderjagers gezien en ik was wel benieuwd een en ander over dit vreemdsoortig beroep te vernemen.

— Heb je geen schrik van die adders ? vroeg ik aan de jager.

— Maar neen, antwoordde hij lachend. Ik oefen dit beroep nu reeds vier jaar uit en heb nog nooit een beet gekregen. Ik hoor de adders voor ik ze zie, en het is om ze beter te kunnen horen dat ik er steeds alleen op uit ga. Wanneer men met twee is, dan babbelt men vanzelfsprekend heel de tijd en hoort men de adders niet. Ik weet ook waar de adders rusten. Wanneer het erg warm is, dan vind ik ze steeds nabij de bronnen ofwel in het mos. In de herfst koesteren ze zich in de laatste zonnestralen. Gedurende de winter slapen de adders.

— Slapen ze zonder nu en dan wakker te worden om te eten, vroeg ik.

— Eten hebben ze wel niet nodig, geloof me. Ze eten gedurende de lente en de zomer zoveel muizen op dat hun buikje dik en rond staat. Ze zijn dik van de muizen en van het gif, en zo heb ik ze graag !

— Waarom ben je tevreden als ze dik zijn van het gif ?

— Is me dat een vraag ! Met dat gif moet ik mijn brood verdienen. Ik vang de adders om ze aan het « Institut Pasteur » te verkopen, en ik krijg zeven frank (Franse) per milligram droog gif. Jammer genoeg hebben de mooiste adders nooit meer dan 15 milligram gif. Om aan de kost te komen moet ik er dus heel wat vangen !

Voor mij betekende de adder een gevaar, voor hem was het een zacht geritsel in het gras. Bliksemsnel zette hij zijn stevige gelaarsde voet op de adder, dan bukte hij zich langzaam en met de nijptang greep hij de adder bij de staart en legde ze voorzichtig in een doos.

Het is in een doos dat de adders naar het station worden gebracht en daar nemen ze de trein zoals jij en ik.

Ik vond het eigenlijk niet zo prettig te denken dat vele dozen giftige adders misschien met dezelfde trein als ik naar de hoofdstad zouden rijden...

De jager die ik ontmoette vertelde me dat hij per dag een zestigtal adders kan vangen, maar dan moet hij te voet een afstand van tien à twaalf kilometer afleggen. Hij moet er tevens voor zorgen dat de adder haar gif niet verliest door te trachten in zijn laars te bijten.

Ontmoet je adders op je weg, dan raad ik je aan er niet je voet op te zetten zoals de adderjagers doen, want je moet goed weten hoe en waar je voet te zetten. Moest je ooit van een adder gebeten worden, hoef je niet bang te zijn. Je gaat naar een dokter en die geeft je een inspuiting. Het serum, zelfs ingespoten verscheidene uren na het ongeval, neutraliseert het addergif.

DE SCHADUW VAN

Johan is er van overtuigd dat Philip, onschuldig is. Hi

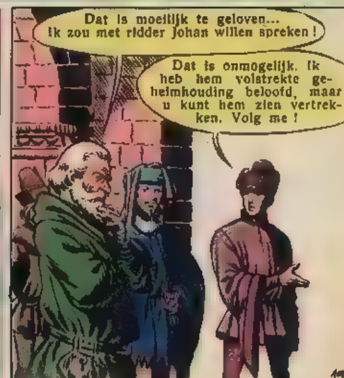

HET ZWAARD DOOR L. & F. FUNCKEN

al naar de hertog om raad gaan. Mauvoir vergezelt hem...

(Wordt voortgezet.)

Nichtje Hedwig

VERHAAL VAN STEP

EDGARD en Jimmy waren kozijns. Ze hadden elkaar nooit ontmoet, maar dat zou nu gebeuren. Ze reisden alle twee naar hun nichtje Hedwig, die geen van beiden ooit had gezien.

Jimmy is aan boord gestapt van de « Torlonia », die met een snelheid van dertig knopen per uur door de grijze wateren van de Atlantische Oceaan klieft. Edgard zit in een DC 6 B van de « Mondial Air Lines ». De bestemming is dezelfde: Brussel. Ieder komt van zijn kant naar het rendez-vous in een groot en wit huis, dat ze slechts van foto's kennen en waar eens de wieg van hun vader stond.

DAT wordt een heerlijke vakantie, denkt Jimmy, die over de reling van het wit schip leunt. Al mijn schoolmakkers dromen er van naar Europa te gaan. Ik zal hen veel te vertellen hebben wanneer ik terugkeer !

Jimmy is twaalf jaar en goed uit de kluiten gewassen. Zijn vader verliet België in zijn jeugd en won in Amerika een fortuin. De vader van Edgard emigreerde naar Zuid Afrika en bestuurt nu een diamantexploitatie. Hij heeft het beslist zo ver gebracht als zijn broer, de vader van Jimmy.

— Dat wordt een heerlijke vakantie ! denkt ook Edgard. Sedert ik nog heel klein ben wens ik België te zien. Wat ben ik tevreden !

Nicht Hedwig verwacht haar twee jonge gasten in het familiehuis ongeduldig. Maar, wie is eigenlijk Hedwig? In hun koortsachtige haast om weg te komen, hebben de twee jongens dat vergeten te vragen. Is ze een klein meisje met blonde vlechten op de rug, of is ze een oude strenge dame ? Zonder dat ze eigenlijk weten waarom, denken ze beiden dat het een klein meisje is.

— Ik mag die kleine Europese meisjes niet bang maken. Ikzelf heb nooit schrik. Ik kan boksen, tennisspelen en ik doe aan waterski, maar ik heb de vage indruk dat de zeden en gewoonten in het oude Europa anders zijn. Wat zou ik moeten doen om Hedwig te behagen ? En Jimmy denkt diep na...

Edgard houdt van poëzie, van boeken, van muziek en hij speelt violoncel.

— Dat is allemaal goed en wel, denkt hij. Maar Hedwig houdt misschien van sport, van beweging. Ik heb gehoord dat de sport in Europa de laatste jaren fel in de mode kwam. Wat moet ik doen om Hedwig niet teleur te stellen ?...

— Ik heb het gevonden ! roept Jimmy eensklaps. Ik zal haar zeggen dat ik muzikant ben, dat zal haar beslist bevallen.

En Edgard van zijn kant meent dat hij het gevonden heeft :

— Ik weet wat ik moet doen. Ik zeg dat ik bokser ben. Meisjes houden van sterke knapen !

Vierentwintig uur later rijdt er een zwarte auto naar de hoofdstad toe. Aan het stuur een zwijgzame chauffeur, achteraan Jimmy en Edgard met hun koffers, hun rugzak en regenjassen. Eindelijk zijn ze dan te Brussel en ze zien het oude huis waar hun vader werd geboren. Een oude dame met een blauwe schort doet de deur voor hen open.

— Hemel, jongens, wat zijn jullie groot en sterk ! Juffrouw Hedwig zal blij zijn met jullie komst !

Jimmy en Edgard herkenden de oude dame met haar blauwe schort uit de beschrijvingen die ze er thuis hadden van gekregen. Het is Mado, die al de kinderen van de familie heeft opgevoed.

— Een minuutje geduld ! Juffrouw Hedwig komt zo dadelijk.

De twee jongens nestelden zich in een grote granaatkleurige fluwelen zetel. Na vijf minuten echter konden ze het al niet meer uithouden. Jimmy voelde mieren in zijn benen kriebelen. Hij sprong op en maakte een wandelingetje door de grote kamer. Eensklaps viel zijn oog op een hoektafeltje, waarop een violoncel lag en enkele partituren.

— Ik dacht het wel ! Mijn nichtje houdt van muziek.

GEILLUSTREERD DOOR GHION

Ook Edgard maakte een wandelingetje door het ouderwets salon en heeft een tafeltje gevonden met kranten, raketten en twee paar bokshandschoenen.

— Ik had er durven op zweren ! Nicht Hedwig houdt van sportieve kerels...

Hij neemt de handschoenen en bekijkt ze aandachtig. Dan hoort hij stemmen, hij keert zich om en ziet dat Jimmy in gesprek gewikkeld is met een meisje van een jaar of tien.

— Dat is ze ! denkt Edgard en Jimmy heeft precies hetzelfde idee.

Het gesprek vlot niet erg, want het meisje verstaat geen woord Engels, de taal die de beide jongens spreken.

— Mooi ! denkt Edgard. Ik moet handelen. Ik moet Hedwig tonen tot wat ik in staat ben.

Maar handelen, dat is nu precies niet zijn sterkste zijde. Jimmy, die ziet dat zijn kozijn bokshandschoenen aantrekt, vraagt zich af wat dat moet betekenen ?

— 't Is belachelijk ! Twee lederen bokshandschoenen op een gekleed pak en bovendien kan je het hem zo aanzien dat hij die handschoenen voor het eerst in zijn leven heeft aangetrokken !

Maar ook Jimmy wil tonen wat hij kan. Hij grijpt de violoncel en doet zijn best er een klank uit te halen, die voor het oor min of meer draaglijk is. Tevergeefs ! Edgard merkt het en roept zijn kozijn toe :

— Maar neen ! Zo moet je dat instrument niet houden !

Jimmy voelt het bloed naar het hoofd stijgen en schreeuwt nijdig :

— Bekommer jij je maar om je bokshandschoenen. Je hebt geen verstand van boksen, uilskuiken !

— Jij bent zelf een uilskuiken ! Heb je ooit een muzikant zó zijn instrument zien vasthouden ?

— Zwijg ! Wil je dat ik die violoncel op je hoofd stuk sla ? Wens je dat ik je uitleg waartoe bokshandschoenen dienen ?

— Je zoudt beter muziek gestudeerd hebben, barbaar !

— Muziek ?

— Ja, en ook de beleefdheid !

— Ha, jij denkt dat je hier alles te zeggen hebt ! Wacht...

Jimmy grijpt het tweede paar handschoenen, trekt het aan en daar heb je het reeds. Hij geeft Edgard een rechtse onder de kin, en deze valt pardaf op de geboende vloer. Jimmy bewees klaar en duidelijk, dat hij geen muzikant is... En Edgard toonde dat hij helemaal geen aanleg heeft om bokskampioen te worden ! Het kleine meisje schaterlacht. Op hetzelfde ogenblik komt een jongedame van ongeveer twintig jaar het salon binnen :

— Dag, juffrouw Hedwig, zegt het meisje.

De twee jongens kijken elkaar verbluft aan.

— Zij was dus Hedwig niet ? fluistert Jimmy.

Hedwig lacht hartelijk.

— Wat halen jullie toch uit, jongens ? Ik ben Hedwig, en dat is Leentje, een kleindochtertje van Mado. Maar wat deden jullie met violoncel en bokshandschoenen ? Edgard, jij bent toch muzikant ? Waarom heb je die bokshandschoenen aangetrokken ? En Jimmy, jou herken ik heel goed van de foto's die je vader me opstuurde. Je bent een sportieve kerel. Waarom wou je violoncel spelen ?

Hedwig omhelst haar kozijns hartelijk en deze vergeten vlug hun kibbelpartij.

— Er is zeker iets dat jullie alletwee graag lust. Kom mee naar de eetkamer, het eten is opgediend.

— Vooruit maar ! schreeuwden de jongens als uit een mond.

— Het is een sportief meisje, denkt Jimmy.

— Het is een muzikante, denkt Edgard.

Zij hebben alle twee gelijk en ze zijn alle twee tevreden !

— Je hebt je van trein vergist !

VOLGENDE WEEK : PAS OP VOOR DE BIJL !

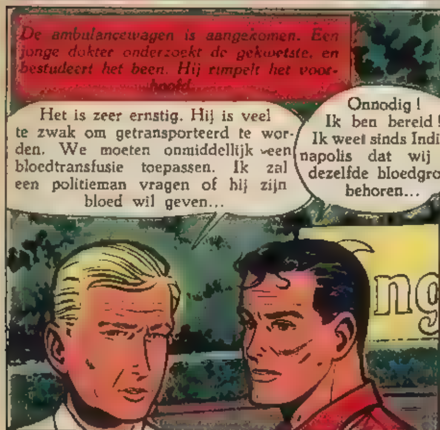
DE GROTE

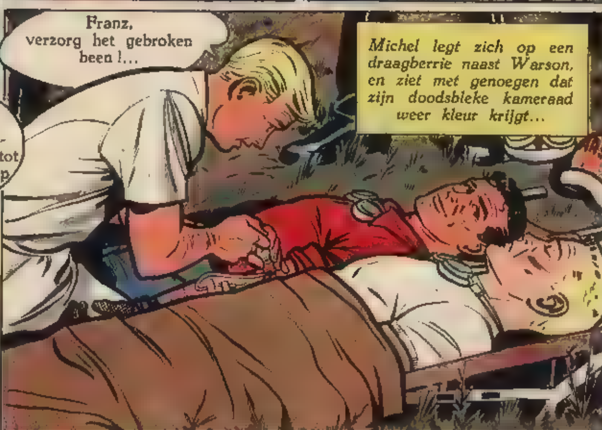
De « Grote Prijs van Duitsland » werd gewonnen door Michel Vaillant. Warson werd zwaar gewond Michel zich naar zijn ongelukkige rivaal...

MATCH

DOOR *jeanGraton*

Alvorens zijn ereronde te maken, rept

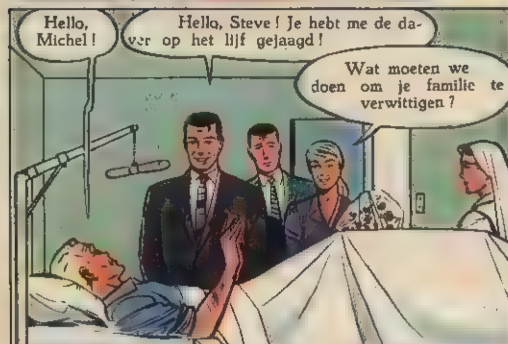

Michel wil zich niet laten overhalen. Hij [illegible] Warson [illegible] nieuwe kans [illegible] voor dit [illegible] de [illegible] dan [illegible] niet uitgereikt [illegible] worden.

Het seizoen is [illegible] eindigen, Michel [illegible] niet [illegible]om. [illegible] heeft nu een nieuwe vriend gevonden, en deze vriend heeft hem nodig. De volgende dag, in de universiteitskliniek van Bonn...

Drie weken later wordt Steve met open armen ontvangen door de Vaillants. Eerst weet hij niet goed hoe zich te gedragen, maar hij komt weldra onder de bekoring van de hartelijke familie-atmosfeer, en ziet met spijt het ogenblik tegemoet waarop hij naar Amerika zal moeten terugkeren Des te meer, daar er een grote gebeurtenis op komst is...

Daarom lees je het album « LEVE DE SPORT ».

Wie waagt...

Het 23e hoofdstuk van onze avonturenroman STORM OVER HET WESTEN

Steve Howard bevrijdde de sachems die te Fort Sumter gevangen waren. Hij hoopt aldus opnieuw onderhandelingen te kunnen aanknopen met Cochise...

De schildwachten sprongen verschrikt opzij. Met één sprong ging Thunder over de barrikade. De Apachen, die volmaakte ruiters zijn, aarzelden geen ogenblik en dreven hun paarden eveneens over de omgekantelde karren heen.

VLUCHT!... Adieu! riep Steve Howard en maakte een breed gebaar naar de vlakte die in de duisternis was gehuld.

De Apachen verdwenen als de wind.

— Vergeet mijn boodschap niet over te brengen aan Cochise! schreeuwde Howard hen nog na.

Geweerschoten weerklonken. Hij boog zich diep over het zadel, gaf Thunder de sporen en verdween op zijn beurt in de nacht. Steve maakte een grote cirkel omheen het dorp waaruit een vreselijk lawaai opsteeg.

— Ze zullen allemaal naar de kant lopen langs waar wij gevlucht zijn. Wanneer ik dus aan de tegenovergestelde kant het dorp binnendring, heb ik een kans. Groot is mijn kans evenwel niet, maar er blijft me geen keuze. Wie waagt die wint, dus vooruit maar!

Het was erg donker, maar Steve bezat een bijna onfeilbaar oriënteringsvermogen. Hij sloeg af in de richting van het dorp, daar hij er van overtuigd was dat hij zich ter hoogte van de grote vijver bevond, die de noordgrens van Fort Sumter afsloot. Hij glimlachte tevreden toen hij het water onder de hoeven van Thunder hoorde klotsen. Het was langs die kant dat hij ook de vorige avond Fort Sumter was binnen gedrongen. Het water was diep en vermits het aldus een natuurlijke verdediging vormde, was de bewaking er minder scherp. Een onverwachte aanval hoefde hij dus niet te vrezen. Steve duwde Thunder naar het midden van de vijver, het dier verloor vaste voet en moest zwemmen. Gelukkig steeg er uit de vijver een oorverdovend en onwelluidend kikkergekwaak op en dat overstemde het geklots van het water. De hoeven van Thunder kregen weer vaste voet en enkele minuten later kwam hij aan de andere oever. Steve Howard liet zich van het zadel glijden en sprong op de grond. Zijn paard gleed uit op de steile helling en het weke slijk zakte in onder zijn gewicht. Steve trok en duwde uit alle macht en slaagde er in zijn paard op het droge te trekken. Toen voelde hij eensklaps een hard voorwerp in de rug.

— Handen omhoog, cowboy! beval een stem die niets goeds voorspelde.

Op gevaar af een kogel in de borst te krijgen, draaide de verkenner zich om, terwijl hij de handen omhoog stak. Een grote, zware man met een laag en stompzinnig voorhoofd, duwde hem een Winchester in de zijde. Een schildwacht... Howard grinnikte van spijt.

— Wel, wat haal je uit? protesteerde hij zonder grote overtuigingskracht. Ik ben toch geen Apache!

In de duisternis had de schildwacht hem beslist niet herkend. En daar hij waarschijnlijk reeds geruime poos op wacht stond, wist hij niets over de ontsnapping van de Indianen.

— Mogelijk, maar ik zou toch graag weten wie je bent, vanwaar je komt en waarom je zo heimelijk de stad tracht binnen te sluipen? Dat is heel verdacht, vriend. Te meer daar ik de indruk heb dat er ginder iets aan de hand is!

De reus wees met een gebaar van zijn hoofd de richting aan van de grote straat, verborgen achter de barrikaden. Men hoorde nog steeds lawaai, roepen en voetgetrappel.

— Goed, laat ons naar de sheriff gaan, stelde Howard vriendelijk voor. Dat verraste de schildwacht zichtbaar en hij krabde met de vrije hand in zijn stekelige haarbos.

— Ik mag mijn post niet verlaten.

— Goed, dan wachten we maar tot je afgelost wordt.

Maar deze oplossing scheen de schildwacht niet te behagen en daarom waagde Howard het te zeggen:

— Schiet in de lucht. De mensen zullen naar hier komen, jij kan me identificeren, en ik zal hier niet langer met de handen in de lucht moeten staan!

— Niet zo dwaas...

Zonder enig wantrouwen te koesteren, draaide hij de loop van zijn wapen naar boven toe. Het is op dit gebaar dat Howard had gewacht. Alvorens de reus de tijd kreeg de haan over te halen, had hij een vreselijke vuistslag onder de kin gekregen. Met een zucht zeeg hij op de knieën en liet zijn Winchester los. Howard knevelde hem met zijn eigen lasso en bond hem zijn eigen halsdoek voor de mond. Dan sleepte hij de schildwacht achter het riet. Hij greep Thunder bij de teugel en stapte naar het centrum van de stad. Hij zorgde er voor steeds in de schaduw van de houten huizen te blijven. Er klonk nog steeds geroezemoes van stemmen voor de gevangenis. Al de inwoners van Fort Sumter stonden waarschijnlijk voor het kantoor van de chef. Steve liep dwars door een corral en kwam uit achter de grote barak. Er was geen kat te bespeuren aan die zijde, de muur bij uitzondering van steen, vormde de achterkant van de gevangeniscellen en er was geen opening in. Steve leidde zijn paard tot tegen de muur, sprong in het zadel, ging er op staan en hees zich dan op het dak van het gebouw. Beneden hem klonk er een dreunende stem. Hij kende die stem heel goed en onderdrukte een tevreden lachje. Ditmaal was het geluk met hem en dat zou zijn taak vergemakkelijken. Heel voorzichtig waagde hij het een oogslag in de straat te werpen. Hij had zich niet vergist. Daar stond Cutter, razend van woede, te midden van een menigte mensen nog maar half wakker, die zich in zeven haasten hadden aangekleed en hun wapens hadden gegrepen. Cutter schold de sheriff en zijn helpers, die hem bevend van schrik hadden verteld dat de Apachen ontsnapt waren, de huid vol. De inwoners van Fort Sumter stonden er allemaal besluiteloos en ontsteld bij.

ROMAN VAN J.-M. CHARLIER
GEÏLLUSTREERD DOOR REF

— Ik heb het jullie voorspeld, schreeuwde de Commodore. Indien jullie naar me hadden geluisterd, zouden die rode prairiehonden reeds lang zijn opgeknoopt. En zijn jullie er nu eindelijk van overtuigd dat die vervloekte verkenner een spion van de Roodhuiden is? Hebben jullie een ogenblik kunnen geloven dat hij werkelijk ontsnapt is bij de Apachen? Domoren! Snappen jullie niet dat hij met Cochise onder een hoedje speelt? Cochise stuurde hem hierheen met de opdracht de sachems te bevrijden... we zullen hem hier niet meer terug zien!

— Dat is een vergissing. Hier ben ik! zei een spottende stem, die vanuit de hemel scheen te komen.

Moest de bliksem plotseling zijn neergestort te midden van de straat, zou het effekt niet groter geweest zijn. Aan de grond genageld van verbazing staken de mensen de neus in de lucht. De Commodore werd krijtwit. Met open mond en totaal van streek draaide hij zich langzaam om. Schrijlings over de nok van het dak gezeten, keek Steve naar beneden. In het licht van de brandende fakkels zagen de mensen van Fort Sumter dat hij zijn Colts dreigend gereed hield.

— Ik ben gekomen om op te ruimen met heethoofden en oproerzaaiers, zei hij rustig.

En gebruikmakend van de doodse stilte die over de straat hing voegde hij er aan toe:

— Cutter, ik houd je aan in naam van de wet... Sheriff, knevel hem!

VOLGENDE WEEK: HOWARD WINT!

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY door TIBET*

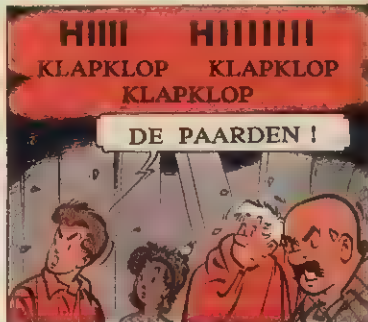
TEGEN DE MUUR

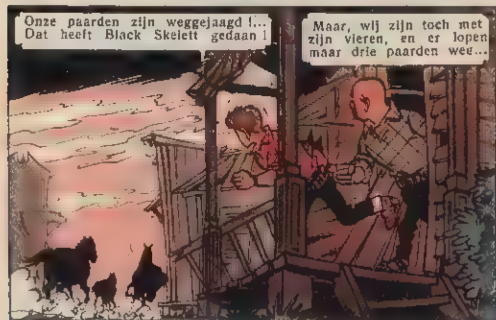
TEKST VAN GREG*

Chick Bill en Dog Bull achtervolgen Black Skelett. In de « Spookstad » vinden ze hun vrienden terug...

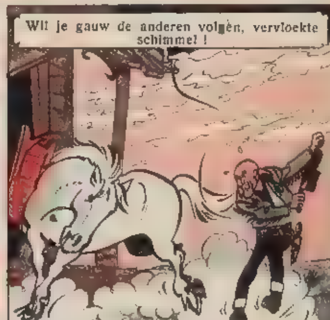

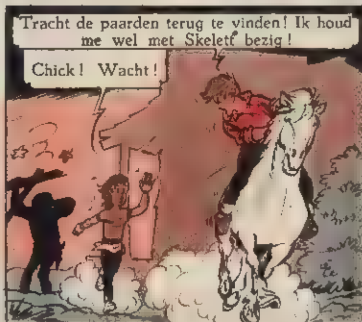

(Wordt voortgezet.)

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE HUGENOTEN

PHILIPS II wou in vrede leven met Engeland en huwde met koningin Maria Tudor. Hij zou zelfs hebben aanvaard te huwen met Elizabeth, indien ze niet Anglikaans geweest ware ! Maar, hij voerde oorlog met Engeland. Hij wou in vrede leven met Frankrijk en huwde Elizabeth van Valois, dochter van Hendrik II. Maar Philips II voerde oorlog tegen Frankrijk en tegen de Hugenoten, en dat steeds om het katoliek geloof te verdedigen.

I. - EEN KLEINE JONGEN

IN 1552 werd er te Saint-Maury, nabij Pons in Saintonze, een kleine jongen geboren. Zijn ouders waren Jean d'Aubigné en Catharine d'Estange. Het kind werd Theodore Agrippa geheten. De kleine Agrippa d'Aubigné ontving een uiterst verzorgde opvoeding. Toen hij acht jaar was, kon hij Latijnse, Griekse en Hebreeuwse teksten lezen. De Aubignés waren protestanten, Calvinisten, Hugenoten. Zij waren dat oprecht.

2. - DE SAMENZWERING

ER werd heel wat gefluisterd in die tijd en Agrippa hoorde vele dingen... Die zestienjarige koning Frans II met het zwerend oor, de ooms van zijn vrouw Mary Stuart, zijn katolieke en machtige ooms die hem leidden : de kardinaal van Lotharingen en Frans de Guise, en er waren de anderen, zijn vrienden Hugenoten: Antoine de Bourbon, de koning van Navarra, en de hertog Louis de Condé, en de Montmorency's en de Coligny's, vooral Gaspard, de admiraal. Men fluisterde dat een goed Calvinist de koning op de weg naar Amboise zou ontvoeren... Maar ssst !

III - MISLUKKING

FRANKRIJK was dus verdeeld in twee partijen, de katolieke of de partij van de Guises en die van de Hugenoten of de partij van de Bourbons. Beide partijen wilden de koning domineren. Tengevolge van het verraad van een van de samenzweerders, mislukte de ontvoering van de koning. De Guises brachten de koning in veiligheid in het kasteel van Amboise. De meerderheid van de samenzweerders werd gevangen genomen, verdronken in de Loire, onthoofd op het binnenplein van het kasteel, of opgeknoopt aan de balkons. De prins van Condé werd in de gevangenis opgesloten.

IV. - DE EED

IN de straten van Amboise, waar overal lijken van Hugenoten lagen en waar de gehangenen aan de balkons bengelden, gleden twee gestalten, een man met een kleine jongen: Agrippa. « Zweer dat je je broeders zult wreken als je groot bent ! » Agrippa d'Aubigné zwoer en hield zijn woord. Hij werd later de grootste historicus van zijn tijd, de flinkste verdediger van zijn geloof, en ook de dapperste, de eerlijkste...

V. - IN HET JAAR 1560...

IN dit jaar stierf Frans II aan een abces in het oor. Te Genève beklom Calvin het gestoelte en sprak « God heeft de vader aan het oog getroffen en de zoon aan het oor ». De kleine d'Aubigné huiverde er van. Hij volgde de lessen van Theodorus Beza. Hij werd vier keren ter dood veroordeeld, hij vocht met de degen en met de pen, en stierf toen hij achtenzeventig was.

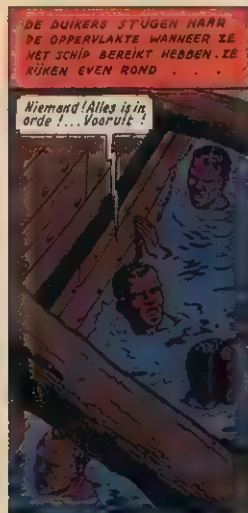
(Wordt voortgezet.)

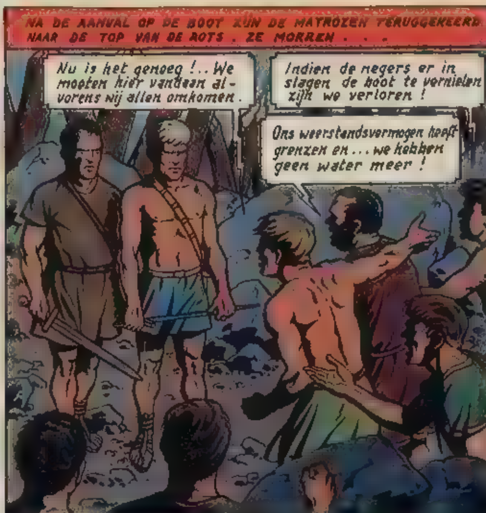

DE ZWARTE KLAUW

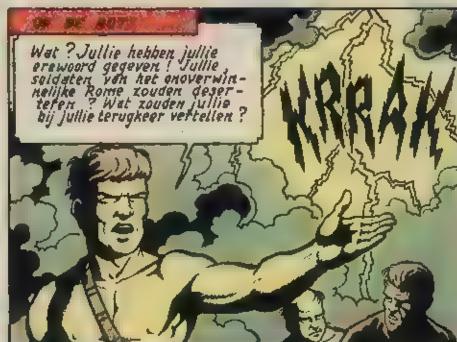
Enkele negers zwommen geruisloos tot bij het schip van de Romeinen...

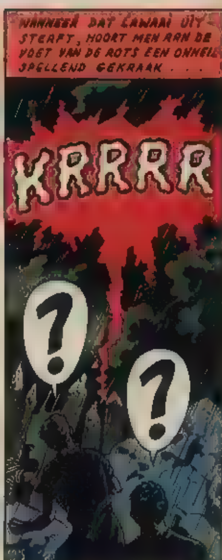

PECHVOGEL
EN DE TOERIST
Tekeningen
BERCK
Tekst
GOSCINNY

TAXO!
OXO13

BAJOKI BOBO
Pardon?

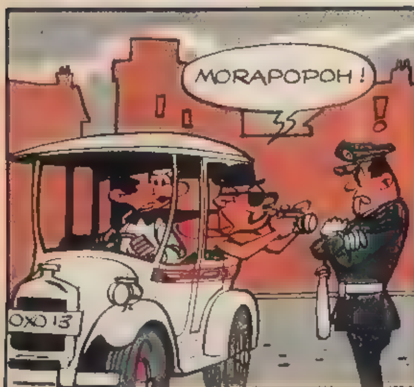

BOJA BLEB, KOKOU MAJOUK
Spreekt U geen Nederlands?

BAJOKI BOBO! BAJOKI BOBO!

Goed! Ik rij een eindje met u de stad in . . .
OXO13

JOBOK!!!
?

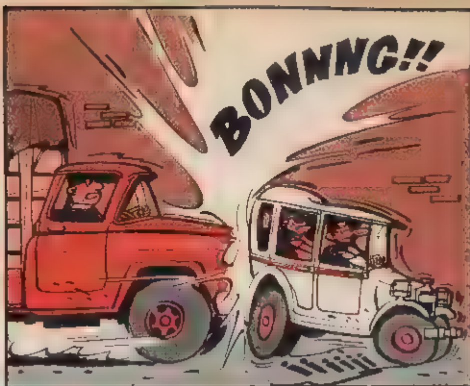

MORAPOPOH!
!
OXO13

Wel, jij spot met de politieagenten!
Maar . . . maar . . . maar . . .

En je mag blij zijn dat je slechts een bekeuring krijgt en ik je niet dadelijk opsluit!
OXO13

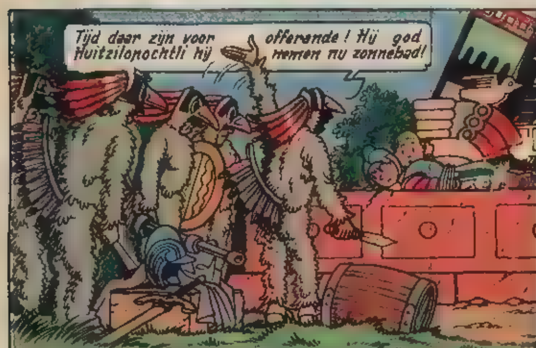

Volgende week : EEN AVONTUUR VAN ALFONS

HET GOUDEN PAARD

DOOR WILLY VANDERSTEEN

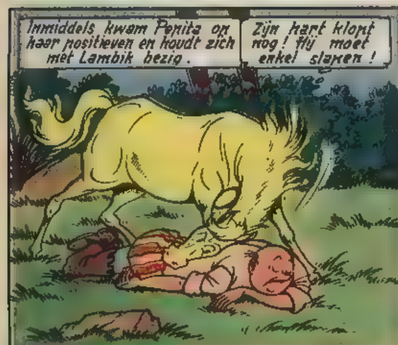
De situatie van Suske en Wiske lijkt hopeloos... Ze zullen door de dienaars van Montezuma aan de oorlogsgod geofferd worden...

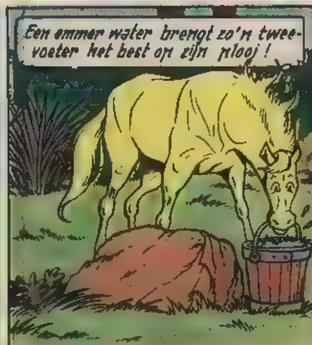

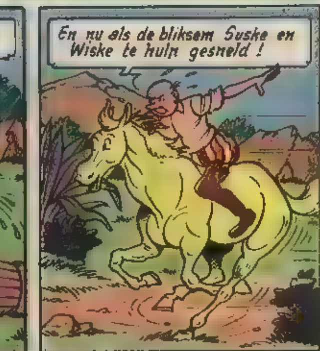

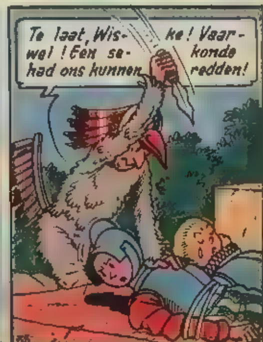

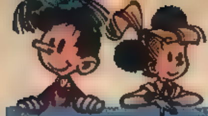

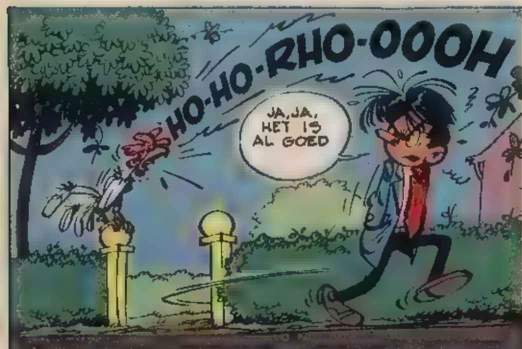
(Wordt voortgezet.)

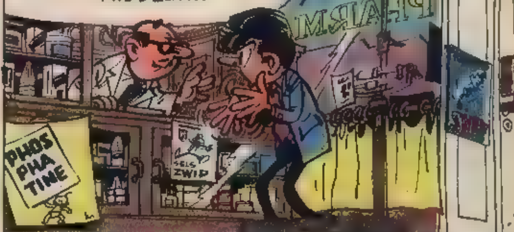

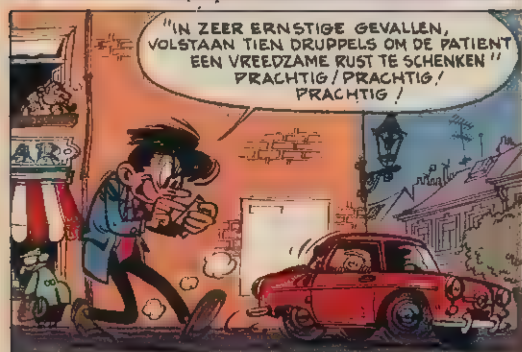
TON en TINNEKE

DOOR Franquin

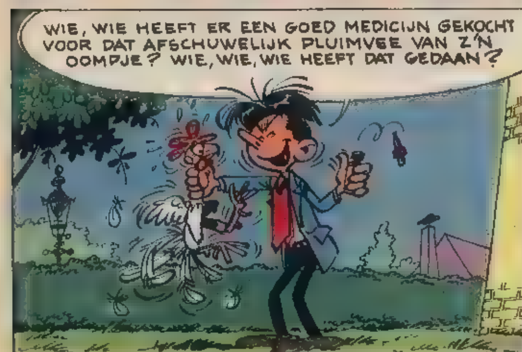

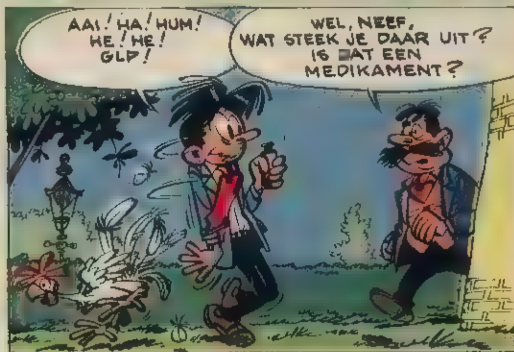

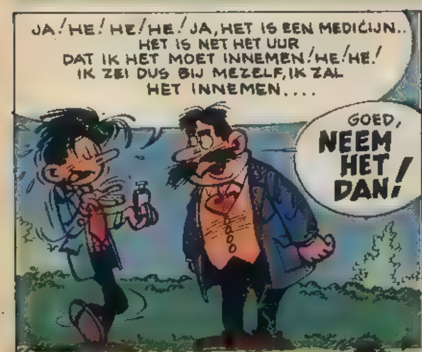

DE RODE DUIVELS EN DE TURKEN

ZONDAG speelt het Belgisch nationaal elftal tegen de Turken en levert daarmee zijn tweede internationale match van het seizoen. Wij hebben reden om onze vrienden van Istamboel dankbaar te zijn, want het is bij hen dat onze Rode Duivels vorige winter hun oude strijdlust weervonden.

De vele nederlagen hadden de Rode Duivels totaal ontmoedigd, het ging niet meer. Men wijzigde de samenstelling van het elftal en haalde er zelfs opnieuw Louis Carré bij. De komst van Louis Carré gaf de anderen de moed en de wil te overwinnen. De Turken, zeer knappe voetballers nochtans, moesten het gelag betalen.

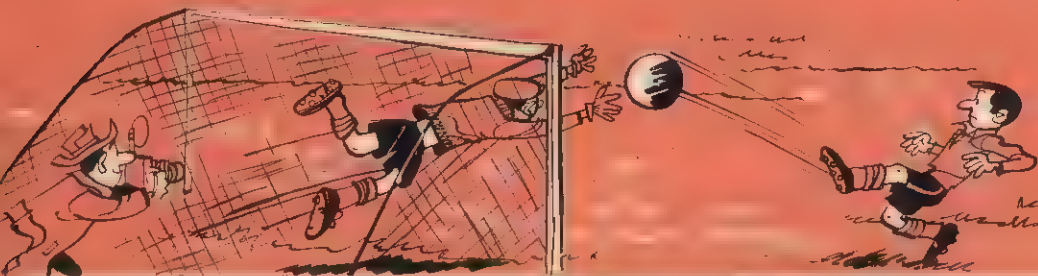
★

De reis naar Turkije was er een met hindernissen. De match werd gespeeld in de maand december. In onze streken was er nog geen sneeuw gevallen, maar op de hoogvlakten van Ankara lag hij meters dik. Het Belgisch elftal was per vliegtuig vertrokken en te Athene met ernstige vertraging geland. Nog diezelfde nacht moesten ze opnieuw opstijgen, richting Turkije. Deze reis had zeer tragisch kunnen eindigen. Het viermotorig vliegtuig raakte in een sneeuwstorm. Om vier uur in de morgen meende de piloot dat hij boven Ankara was, toen hij eensklaps een reusachtige witte muur voor de neus van zijn toestel zag opduiken. Met een bliksemsnelle reflexbeweging trok hij de stuurknuppel en het vliegtuig steeg vertikaal naar omhoog. De ramp was vermeden!

De passagiers zullen die witte muur nooit vergeten en ook hun landing niet op een piste diep onder de sneeuw en het akelig gehuil van uitgehongerde wolven...

★

De Rode Duivels konden te Ankara een gelijk spel afdwingen en dat was een flinke prestatie. Vergeet niet dat de Turken de énigen waren die het Hongaars elftal, met Kocsis en Puskas, in het zand had kunnen doen bijten. Van Turkije reisden de Rode Duivels naar Zwitserland en klopten de Zwitsers te Zürich op eigen veld. Zoals ik reeds zei, we mogen de Turken dankbaar zijn. Wat zal er nu zondag op de Heizel gebeuren? Hoe sterk zijn onze rivalen voor het ogenblik? We zullen het moeten afwachten. Persoonlijk meen ik, dat de Rode Duivels bekwaam zijn de overwinning in de wacht te slepen.

DE SOVJET-RUSSISCHE LUCHTVLOOT

TEKST VAN WIM DANNAU — TEKENINGEN VAN PHIL DAMBLY

VLIEGTUIGEN VAN DE AEROFLOT

IN 1957 organiseerde de Aeroflot een tentoonstelling van burgerlijke vliegtuigen die de specialisten verbaasde om de verscheidenheid van de tentoongestelde toestellen en hun kwaliteit.

Niet minder dan vier nieuwe vliegtuigtypes stonden op de vlieghaven van Vnukovo-Moskou en een vijfde werd aangekondigd.

DE Aeroflot is de belangrijkste luchtvaartmaatschappij ter wereld en ze wordt geleid door de Sovjet Russische staat. De maatschappij houdt zich bezig met het vervoer van passagiers en vracht, het bespuiten van akkers, wouden, enz., en ook met de lucht-kartografie. Ze heeft 450 toestellen in gebruik en daarvan zijn er ten minste 75 straalvliegtuigen.

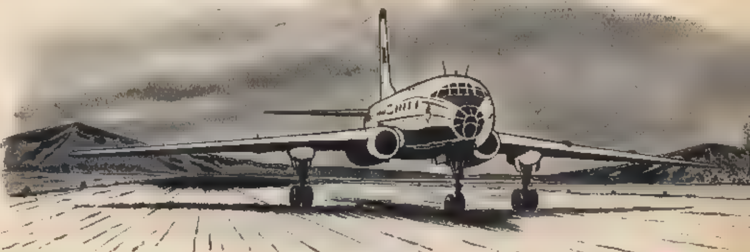
De Aeroflot kreeg haar eerste « jet », een « Toe-104 », op 15 september 1956. Het prototype van dit toestel was in maart van dat jaar geland op de vlieghaven van Londen en had er een grote sensatie verwekt. De « Toe-104 » kon een snelheid van 800 km per uur bereiken maar was alles behalve goedkoop. Het verbruik was zeer hoog.

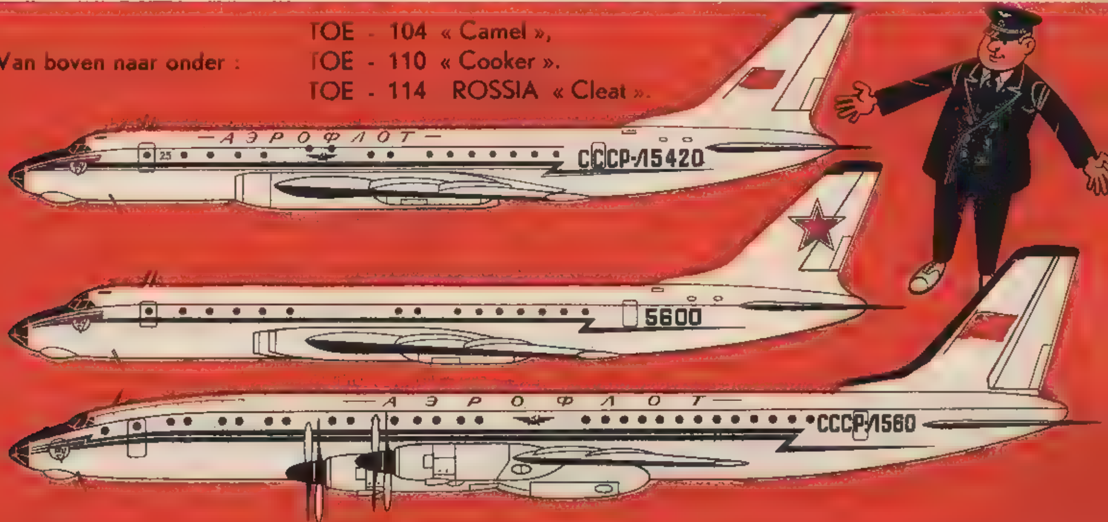
De « Toe-110 », die 78 tot 100 passagiers kan vervoeren, is een versie met vier straalmotoren van de « Toe-104 ».

Alhoewel zeer interessant, werden beide toestellen overvleugeld door de « Toe-114 Rossia » commerciele versie van het bombardementsvliegtuig « Toe-120 » met schroefturbines. De « Toe-114 » kan 120 tot 220 passagiers vervoeren over lange afstand, bv. Moskou-Tokio, Moskou-Vladivostok.

Van binnen zijn de « Toe-104 » en « 110 » verzorgd, wat met de vroegere toestellen niet het geval was. Het decor is modern, de belichting indirect, de insonorisatie bijna volmaakt; de propjets staan ver van de passagierskajuit en maken minder lawaai dan normale straalmotoren.

EINDE

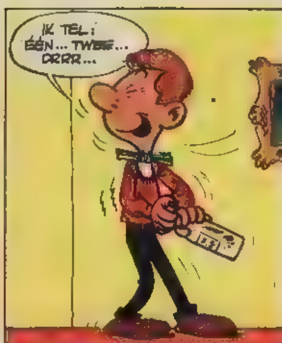
Van boven naar onder : TOE - 104 « Camel », TOE - 110 « Cooker ». TOE - 114 ROSSIA « Cleat ».

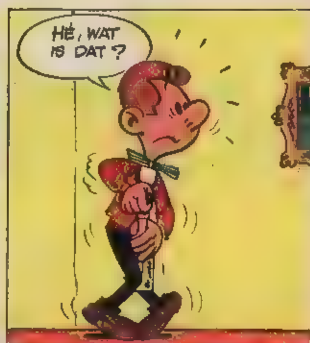

Tante Zenobie

door Tante Zenobie

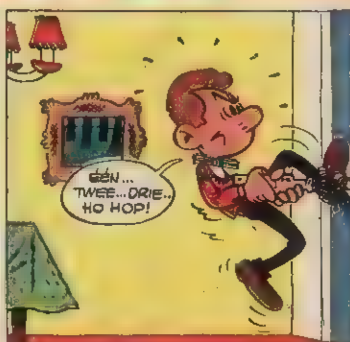

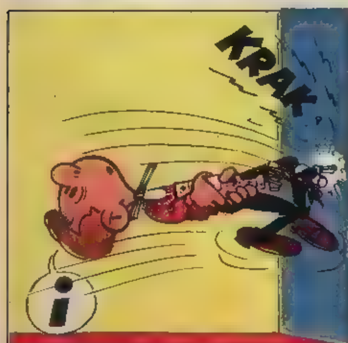

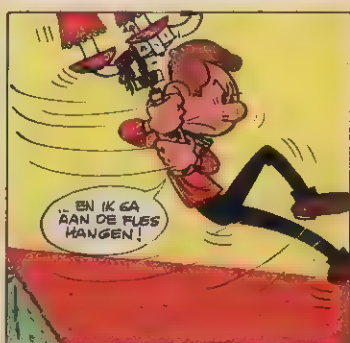

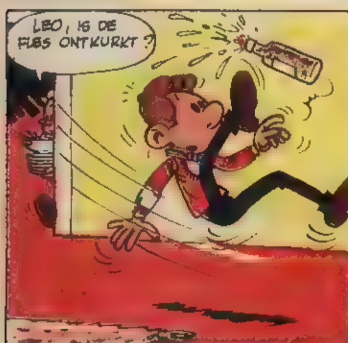

Binnen twee weken krijg je het vervolg van de avonturen van Blake en Mortimer.

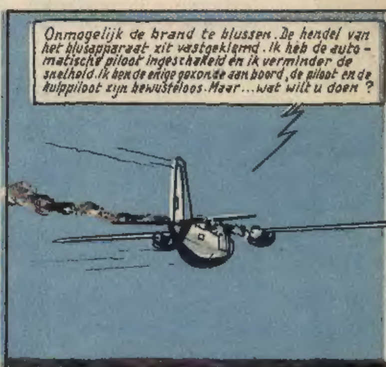

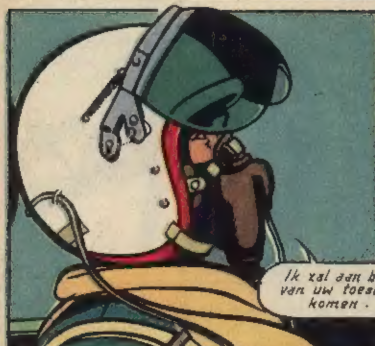
DAN COOPER in KOERS OP MARS

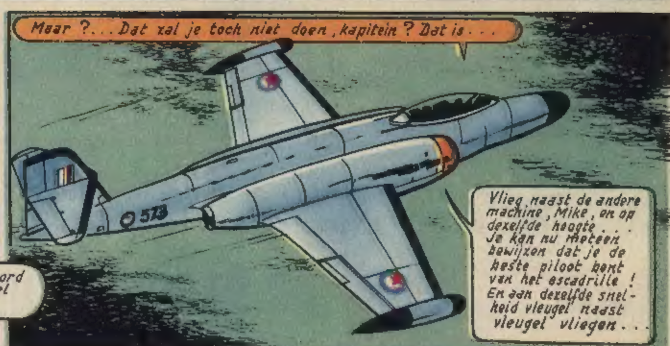
door Albert Weinberg

Dan vliegt aan het hoofd van zijn escadrille naar Canada en ontvangt een S.O.S...

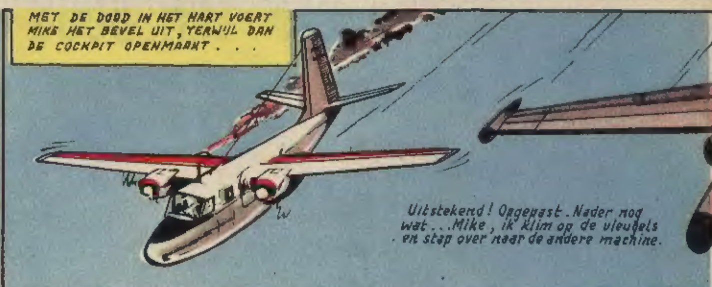

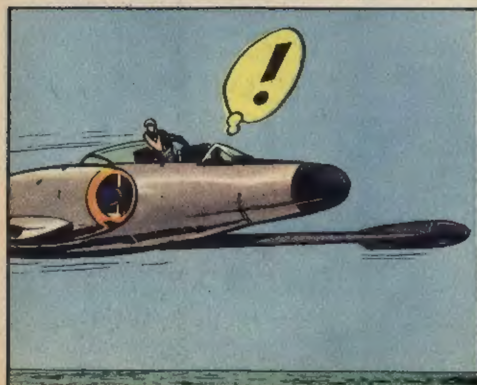
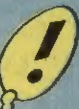

  (Wordt voortgezet.)

REGENJAS

IN Sovjet Rusland verkopen sommige krantenkiosken regenjassen in waterdicht papier tegen de prijs van ongeveer vijf frank. Men kan de papierregenjas verscheidene keren dragen. Een papierfabriek uit Oekraïne vermenigvuldigt de experimenten om het leven van deze papieren regenjassen te kunnen verlengen.

DE GESCHIEDENIS VAN EEN DOOS

TIJDENS de Boerenoorlog ontving een Brits soldaat een blikje met een rantsoen vlees en kokosnoten. Om een onbekende reden opende hij de doos niet. Hij nam ze weer mee naar huis, waarschijnlijk als souvenir. Na zijn dood vond de weduwe de doos, die de Boerenoorlog had meegemaakt en zij stuurde ze naar het Ministerie van Landsverdediging. Het ministerie wist natuurlijk niet wat er mee aanvangen en overhandigde de doos aan de « Kommissie voor onderzoek inzake Voedingswaren. » Daar werd ze eindelijk geopend. Hoe de inhoud er uit zag vertelt de geschiedenis niet !

ARME DOKTER !

DOKTER Grinders, een Brits geneesheer, verbleef zes maanden in Equatoriaal Afrika om de metodes van de zwarte medicijnmannen te bestuderen. Hij keerde erg teleurgesteld terug en zei : « Mij zullen ze niet meer beetnemen ! Die zwarte medicijnmannen gebruiken penicilline, X-stralen en aspirientjes, net zoals wij ! Om bij te huilen... »

ONVOORZICHTIG !

DE burgemeester van Grand Island (U.S.A.) werd verzocht in 't vervolg alle dokumenten die hem ter ondertekening worden voorgelegd aandachtig te lezen. Hij tekende een stuk waarop stond : « In het belang van de gemeenschap verzoeken wij U, alle stadsambtenaren op te knopen... »

TE PAARD

EEN jonge Franse amazone reed van Parijs naar Istanboel te paard. Iedere dag lei ze ongeveer 40 km af. Hoe lang haar tocht in het geheel duurde is ons niet bekend. De jonge amazone is voor het ogenblik nog in Turkije en wenst te paard naar haar vaderstad terug te keren. Goeie moed !

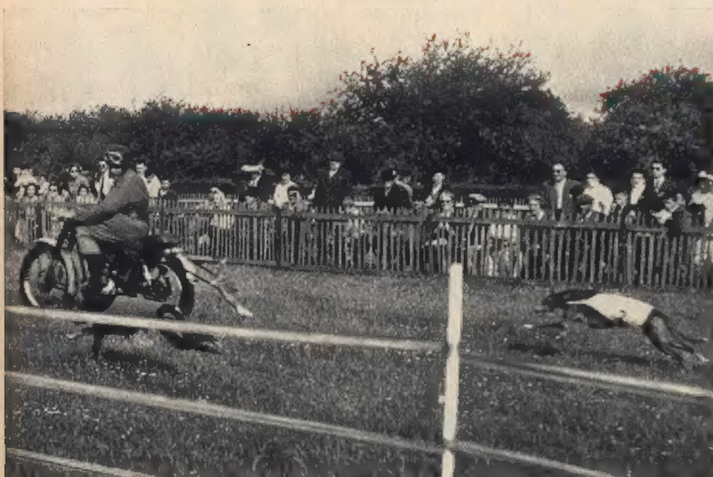

WAT DENKT DOG BULL ER VAN ?

AL de sheriffs uit de cowboyfilms « made - in - Hollywood » zullen voortaan een ster in rubber dragen. Met de metalen sterren had men te veel ongelukken tijden de woeste vechtpartijen !

DEZE foto werd genomen in een Frans stadje tijdens een wedren voor hazewinden. De honden hollen hier niet achter een elektrische haas aan, zoals dat gewoonlijk het geval is, maar achter een motorfiets waaraan de prooi is gebonden. Wat 'n hondenleven !

Antwoord op de test van de week
HEB JE KARAKTER ?

10 JA : Jij hebt karakter. Wij hopen echter dat je niet koppig zult worden.

VAN 7 TOT 9 JA : Jij hebt veel karakter en veel energie. Bravo !

VAN 4 TOT 6 JA : Jij bent soms zwak. Je laat je gaan. Je hebt nochtans genoeg karakter om te overwinnen indien je het wil.

VAN 1 TOT 3 JA : Jij verstopt je achter het feit dat je nog jong bent, maar dat is helemaal geen reden, hoor !

NUL : Jij hebt te weinig karakter. Je moet absoluut je best doen niet meer zo zwak te zijn in de toekomst !

EVEN LACHEN

Het is bijna middernacht. De tram rijdt door de verlaten straten van de stad. De wattman doet de bel tingelen dat horen en zien vergaat.

Een reiziger, die op het platform staat, vraagt :

— Man, waarom maak je toch zoveel lawaai ? Er is geen kat te zien op straat !

— Dat weet ik. Ik bel omdat m'n voetzool jeukt !

De Aardrijkskunde in kleurfoto's.

België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen plus 3 kaarten-reeksen
per reeks : 50 punten

De Afdrukplaatjes :

per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S Chromo's

Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen beschikbaar
Automobiel I : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
per reeks van 6 chromo's : 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :

14 reeksen van 5 kleurreproducties.
per reeks : 200 punten

De KUIFJE'S portefeuille : 200 punten
Het Ganzenspel : 200 punten
De Puzzle op hout : 500 punten

ALBUMS :

Vliegtuigen I en II - Automobiel - Zeevaart :
geloileerd : 60 Fr
gecartonneerd : 50 Fr

België I en II - Europa I en II :
per album : 29 Fr

De Meesterwerken van de Schilderkunst. Deel II : 50 Fr

Stuur je bons naar de KUIFJE'S BON 1/7, P.-H. Spaaklaan, Brussel 7.

HET GROOTSTE ZWEMDOK

MOSKOU zal weldra het grootste zwemdok van Europa hebben. Het is honderddertig meter lang en het kan vijfendertigduizend zwemmers ineens opnemen.

Het weekblad « KUIFJE » : 13e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. —
NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Nederland : KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam 2. — Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon. : 5 fl. per kwartaal.
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour. Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Belg. Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Publiciteit

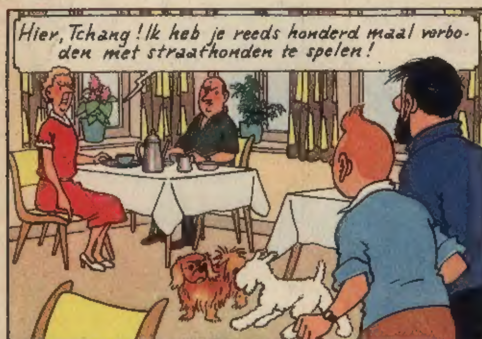
23-10-58

Kuifje in Tibet

DOOR HERGÉ

Kuifje en Haddock hebben in het hotel de naam « Tchang » horen roepen...

(Wordt voortgezet.)